

Łódź, dnia 18.06.2012r.

Sąd Okręgowy w Łodzi
VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
za pośrednictwem
Sądu Rejonowego dla
Łodzi - Śródmieścia
X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

Powód:

Pozwany: Dyrektor Izby Celnej w Łodzi ul. Lodowa 97 w Łodzi.

ZAŻALENIE

na Postanowienie Sądu Rejonowego dla Łodzi Śródmieścia Wydział X Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 25.05.2012r., sygn. akt X P 64/12.

Zaskarżam w całości postanowienie Sądu Rejonowego dla Łodzi Śródmieścia z dnia 25.05.2012 sygn. Akt X P 64/12.

Wnoszę o uchylenie postanowienia i wydanie rozstrzygnięcia w zakresie określonym w powództwie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 25.05.2012 roku Sąd odrzucił pozew w sprawie uchylenia rozstrzygnięcia dotyczącego oceny okresowej mojej służby od 31.10.2009r. do 31.10.2011r.

W ocenie Sądu niedopuszczalność drogi sądowej w zakresie oceny okresowej wiąże się ze szczególnym charakterem stosunków panujących w służbie celnej, związanych z ograniczeniem pewnej części swobód obywatelskich, w tym ograniczeniem prawa do sądu do przypadków wymienionych w ustawie. Sąd stwierdził, że takie uregulowanie uzasadnione jest także tym, że ocena okresowa nie wywołuje bezpośrednio skutków prawnych.

Powód uznaje stanowisko Sądu o skomplikowanym charakterze uregulowań prawnych dotyczących stosunku służbowego funkcjonariusza służby celnej, jednak należy zauważyć:

Ustawa o Służbie Celnej z dnia 27 sierpnia 2009 r. (Dz.U. Nr 168, poz. 1323) w art. Art. 129. stanowi :

1. Funkcjonariusz służby stałej podlega ocenie okresowej dokonywanej przez kierownika urzędu raz na 2 lata.

2. W przypadku negatywnej oceny okresowej, dodatkową ocenę przeprowadza się po upływie 6 miesięcy od dnia doręczenia funkcjonariuszowi pierwszej oceny. W przypadku nieobecności funkcjonariusza w służbie, bieg terminu zawiesza się na czas trwania tej nieobecności.

3. Funkcjonariusz zapoznaje się z oceną okresową w terminie 14 dni od jej sporządzenia. Może on, w terminie 14 dni od zapoznania się z oceną, złożyć wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.

4. Niezależnie od ocen okresowych dokonywanych przez kierownika urzędu, bezpośredni przełożony może wydawać opinie służbowe dotyczące przebiegu służby funkcjonariusza. Funkcjonariusz może, w terminie 14 dni od zapoznania się z opinią, wnieść odwołanie do kierownika urzędu.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) kryteria, na podstawie których są sporządzane oceny i opinie,
- 2) skalę ocen i przesłanki, które uwzględnia się w procesie oceniania i opiniowania,
- 3) wzór kwestionariusza oceny okresowej i opinii,
- 4) tryb przeprowadzenia oceny okresowej oraz tryb rozpatrywania wniosków o ponowne rozpatrzenie sprawy dotyczących tej oceny,

5) tryb wydawania opinii służbowych oraz rozpatrywania odwołań od opinii służbowych

uwzględniając okoliczności powodujące sporządzanie opinii, przesłanki dokonywania oceny lub opiniowania oraz udział organizacji społecznych w procesie oceniania.

Wydane na podstawie art. 129 ust. 5 Rozporządzenie Ministra Finansów w sprawie ocen okresowych i opinii służbowych funkcjonariuszy celnych z dnia 15 kwietnia 2010r. (Dz.U. Nr 76, poz. 494) w § 9 stanowi , że :

„ 1. Po rozpatrzeniu wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy dotyczącej oceny kierownik urzędu:

- 1) utrzymuje w mocy ocenę albo
- 2) uchyla ocenę i wydaje nową.
2. Rozstrzygnięcie, o którym mowa w ust. 1, kierownik urzędu jest obowiązany wydać w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy dotyczącej oceny.
3. Z rozstrzygnięciem, o którym mowa w ust. 1, bezpośredni przełożony niezwłocznie zapoznaje funkcjonariusza.”

Nie zawiera zatem podobnie jak ustawa żadnego przepisu, który wskazywałby czy istnieje możliwość odwołania się od stanowiska kierownika urzędu – utrzymującego ocenę w mocy. Brak też precyzyjnego sformułowania czy rozstrzygnięcie, o jakim mowa w § 9 ust.1 pkt 1 zapada w formie decyzji administracyjnej czy też nie wymaga takiej formy.

Analizując przedmiotową sprawę należy dowołać się do treści art. 188 i 189 ustawy o Służbie Celnej i orzecznictwa dotyczącego tego przepisu.

Art. 189. ww. ustawy stanowi: spory o roszczenia ze stosunku służbowego funkcjonariuszy w sprawach nie wymienionych w art. 188 ust. 1 rozpatruje sąd właściwy w sprawach z zakresu prawa pracy.

W Wyroku Sądu Okręgowego 2011-02-04, IV Pa 2/11 (Opubl.: Przegląd Orzecznictwa Sądu Apelacyjnego w Gdańsku rok 2011, Nr 2, poz. 3, str. 104) wyrażono pogląd, iż : Zgodnie z art. 188 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej (Dz.U. Nr 168, poz. 1323 ze zm.) w trybie administracyjnym rozpoznawane są sprawy funkcjonariuszy służby celnej załatwiane w drodze decyzji administracyjnej, których przedmiotem jest przeniesienie, powierzenie pełnienia obowiązków służbowych na innym stanowisku, przeniesienie na niższe stanowisko, zawieszenie w pełnieniu obowiązków oraz zwolnienie ze służby. Sąd właściwy w sprawach z zakresu prawa pracy rozpatruje sprawy o roszczenia ze stosunku służbowego funkcjonariuszy w sprawach nie wymienionych w art. 188 ust. 1, co wynika z art. 189 cyt. ustawy. Z tego względu sprawa dotycząca wypłaty równoważnika za dojazdy do miejsca pełnienia służby podlega rozpoznaniu przez sąd pracy

W uzasadnieniu tego wyroku stwierdzono, że zgodnie z art. 189 cyt. ustawy spory o roszczenia ze stosunku służbowego funkcjonariuszy w sprawach nie wymienionych w

art. 188 ust. 1 rozpatruje sąd właściwy w sprawach z zakresu prawa pracy. W myśl art. 188 ust. 1 w przypadku wydania decyzji o przeniesieniu, powierzeniu pełnienia obowiązków służbowych na innym stanowisku, przeniesieniu na niższe stanowisko bądź zawieszeniu w pełnieniu obowiązków służbowych, funkcjonariusz może w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji złożyć wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.

W uzasadnieniu tego orzeczenia sąd zauważył też, że stosunek służbowy funkcjonariusza celnego jest stosunkiem o charakterze administracyjnoprawnym (patrz: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 lutego 2006 r. I PK 156/05 OSNP 2007/12/12; wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 3 października 2006 r. I OSK 210/06; uchwała Sądu Najwyższego z dnia 8 czerwca 2010 r., II PZP 5/10 w sprawie tut. Sądu sygn. akt IV Pa 21/10), zaś ocena okresowa pozostaje w ścisłym, bezpośrednim związku ze stosunkiem służbowym.

Sprawy o roszczenia z tego stosunku służbowego nie są zatem sprawami ze stosunków z zakresu dziedzin prawa wymienionych w art. 1 KPC. Wobec czego nie mają charakteru spraw cywilnych w tym rozumieniu. Jednakże niektóre sprawy podlegają rozpoznaniu przez sąd pracy i to z woli ustawodawcy. **Podstawowym kryterium dla stwierdzenia właściwej drogi do dochodzenia określonych roszczeń jest to, czy rozstrzygnięcie w tej sprawie wymaga decyzji administracyjnej.**

Zgodnie z art. 188 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej (Dz.U. Nr 168, poz. 323 ze zm.) w trybie administracyjnym rozpoznawane są sprawy załatwiane w drodze decyzji administracyjnej, których przedmiotem jest przeniesienie, powierzenie pełnienia obowiązków służbowych na innym stanowisku, przeniesienie na niższe stanowisko, zawieszenie w pełnieniu obowiązków oraz zwolnienie ze służby. **Sąd właściwy w sprawach z zakresu prawa pracy rozpatruje sprawy o roszczenia ze stosunku służbowego funkcjonariuszy w sprawach nie wymienionych w art. 188 ust. 1, co wynika z art. 189 cyt. ustawy. Mimo, iż art. 189 ustawy jest ogólnie sformułowany to z pewnością chodzi o sprawy, jakie mogą powstać na tle przepisów zawartych w ustawie, z wyjątkiem tych, co do których przysługuje droga administracyjna.**

Jak zauważył Sąd Okręgowy, rozpatrywanie sporów o roszczenia funkcjonariuszy celnych ze stosunku służbowego odbywa się zarówno w postępowaniu przed sądami

administracyjnymi, jak i w postępowaniu przed sądami pracy. Podstawowym kryterium dla stwierdzenia właściwej drogi do dochodzenia określonych roszczeń jest to, czy rozstrzygnięcie w tej sprawie wymaga decyzji administracyjnej. Zgodnie bowiem z art. 188 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej (Dz.U. Nr 168, poz. 1323 ze zm., zwanej dalej ustawą) w trybie postępowania administracyjnego rozpoznawane są sprawy załatwiane w drodze decyzji administracyjnej, których przedmiotem jest przeniesienie, powierzenie pełnienia obowiązków służbowych na innym stanowisku, przeniesienie na niższe stanowisko, zawieszenie w pełnieniu obowiązków oraz zwolnienie ze służby. Sąd właściwy w sprawach z zakresu prawa pracy rozpatruje zaś spory o roszczenia ze stosunku służbowego funkcjonariuszy w sprawach nie wymienionych w art. 188 ust. 1 (art. 189 ustawy). Ogólne sformułowanie przepisu art. 189 ustawy nie oznacza jednak, iż w odróżnieniu od art. 188 ustawy, roszczeń, w których droga sądowa jest dopuszczalna, nie da się skatalogować. Skoro bowiem mowa w nim o roszczeniach ze stosunku służbowego funkcjonariusza celnego, to bez wątplenia chodzi o takie żądania, które mogą wynikać z przepisów ustawy regulującej kompleksowo stosunek służbowy funkcjonariusza celnego, tj. zawartych w jej rozdziałach: 7 (przebieg służby), 8 (stanowiska i stopnie służbowe funkcjonariuszy), 9 (obowiązki i prawa funkcjonariuszy), 10 (uposażenie i inne świadczenia pieniężne) oraz 11 (odpowiedzialność dyscyplinarna funkcjonariuszy). Hipotezą art. 189 ustawy objęte są zatem spory o roszczenia, jakie mogą powstać na podstawie przepisów zawartych w tych rozdziałach ustawy, z wyjątkiem tych, co do których przysługuje droga administracyjna (wymienionych w art. 188 oraz dotyczących odpowiedzialności dyscyplinarnej - art. 181 ustawy)".

Z art. 177 i 184 Konstytucji RP wynika , że jeżeli dany rodzaj spraw nie został ustawowo zastrzeżony dla właściwości sądów administracyjnych, to należy on do kompetencji sądu powszechnego. Z konstytucyjnego domniemania ustanowionego w art. 177 ustawy zasadniczej wynika zatem, że sąd powszechny powinien rozpoznać sprawę merytorycznie w każdym przypadku, gdy brak jest wyraźnego wskazania, iż w konkretnej sprawie, z którą zainteresowany zwrócił się do sądu powszechnego, kompetentny jest inny sąd.

Z przepisami tymi współgra art. 199 kodeksu postępowania cywilnego, który stanowi:

„ Sąd nie może odrzucić pozwu z tego powodu, że do rozpoznania sprawy właściwy jest organ administracji publicznej lub sąd administracyjny, jeżeli organ administracji publicznej lub sąd administracyjny uznały się w tej sprawie za niewłaściwe”.

Jeżeli zatem sąd administracyjny uzna się za niewłaściwy sąd powszechny nie może odrzucić pozwu – musi sprawę rozpoznać merytorycznie.

W analogicznej sprawie Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi Postanowieniem z dnia 2 maja 2012r. (sygnatura akt III SA/Łd 238/12) odrzucił skargę bez badania jej zarzutów merytorycznych uznając się za niewłaściwy w sprawie.

W związku z powyższym wnoszę jak w *petitum* wniosku.

.....